

NAPLWAĆ (7) *vb pf*

Oba a jasne.

inf naplwać (3). ◇ *praet 1 sg m* -m naplwał (1). ◇ *3 sg m* naplwał (1). ◇ *imp 2 sg* napluj (1). ◇ *con 3 sg m* by naplwał (1),

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Napluc, splunac (7) : *Insputo, Wizedzie naplwać. Mqcz 410d.*

naplwać na kogo (1): *Aliquem et alicui insputare, Naplwać ná kogo. Mqcz 410d.*

naplwać w co (1): *[Jan Złotousty] nie miał czym pić aż naplwał w kálámarz/ piłá flinámí BielKron 158.*

Przysłowie: rozumku by naplwał RejZwierz 71.

Iron. Przy opisie chrztu [komu na co] (1): Nápluyże mu ná oczy/ miły dobrodzyeiu/ A potem mu namáżełz/ ná czoło oleiu. RejZwierz 107.

Zwrot: eufem. »w portki naplwać« (1): [Luter do diabła] Teuffel/ Ich hab in die gofen gefchiffen [...] Dyable iam też w portki naplwał/ etc. poczułeś ty tę wonią/ y do inżych grzechów moich do Regeltru przypiał? ReszPrz 51.

Przen (1) :

Zwrot: »[komu] na twarz naplwać« = okazać pogardę (1): Wielkać to iefth mnie rzecz/ [...] Krowickiemu álbo kilkiem wyftąpiwży/ narod wżytek krzełciánłki nágánić/ á práwie wżzemu Krzełciánłthwu ná twarz naplwać OrzList e3v.

Formacje współrdzenne cf PLWAĆ.